

wiadomości.

2. Poczucie kompetencji.

Na motywację dziecka, ale i każdego z nas, silnie wpływa poczucie kompetencji – lubimy robić to, co z czym sobie dobrze radzimy.

Większość dzieci niechętnie przyznaje się do niekompetencji : obiecują, że wezmą się do pracy, ale tego nie robią; narzekają, że zadania są nudne lub głupie. Zdarza się jednak także, iż dzieci przyznają, iż nie wiedzą jak wykonać zadania lub oświadczają, że jest ono dla nich zbyt trudne. Co możemy zrobić w takiej sytuacji ?

- Możemy zapytać co dziecko ma dokładnie zrobić, czy rozumie na czym polega zadanie
- Jeśli dziecko rozumie zadanie, ale twierdzi, że nie potrafi go wykonać, warto nakłonić je do rozpoczęcia pracy, aby zorientować się co potrafi, a czego nie. Możemy zadać konkretne pytania : „Czego potrzebujesz by rozwiązać to zadanie?” lub „Która część zadania sprawia ci największy kłopot?”
- Gdy dziecko jest przerażone wielkością lub skomplikowaniem zadania, możemy zaproponować podzielenie go na mniejsze części (np. zrobienie najpierw łatwiejszych równań z matematyki, czytanie określonej liczby stron książki przez pewien okres).

Szkoła Podstawowa nr 93
im. Tradycji Orła Białego
we Wrocławiu

PORADNIK DLA RODZICÓW

NR 20

08.12.2015 r.

W numerze

Jak motywować swoje dziecko do nauki? - cz. I

Jak motywować swoje dziecko do nauki?

Największy wpływ na motywację dzieci ma wychowanie i podejście do nauki i pracy samych rodziców – największych autorytetów.

Dzieci stawiające sobie za cel zdobycie wiedzy lepiej się uczą, czerpią większą przyjemność z nauki.

Na motywację wpływa zarówno to jaki bagaż doświadczeń ma dziecko, jak również jego otoczenie. To one kształtują gotowość dziecka do uczenia się. Chcąc zrozumieć motywację naszego dziecka warto zwrócić uwagę na to, czy dąży do tego, czego pragnie i unika tego czego się obawia.

Skupmy się zatem na tym, by być nastawionym

pozytywnie wyłapywaniu mocnych stron dziecka. Kiedy narysuje pierwsze szlaczki pochwalmy raczej zaangażowanie, zamiast krytykować zagniecioną kartkę. Będzie wtedy chętnie rysować, a zagniecenia z czasem znikną.

Pamiętajmy o tym, że dzieci lubią zasady i konsekwencje. Często się im to nie podoba, ale rosną szczęśliwsze, bardziej ambitne i lepiej przystosowane do życia. Zatem jeśli obiecujemy coś w zamian za jego zaangażowanie w jakąś czynność, pamiętajmy jak ważne jest dotrzymanie słowa.

Zwróćmy uwagę na to, by częściej chwalić, niż krytykować. Z tego drugiego jednak nie rezygnujemy. Pamiętajmy jednak, aby krytyce poddawać działanie dziecka, a nie jego jako osobę. Naszym zadaniem jest umiejętnie korzystać z obu narzędzi wychowania i motywowania. W ten sposób dzieci nie będą bały się naszego niezadowolenia i nie zamkną się przed nami.

Przygotujcie wspólnie miejsce pracy. Ogranicz do minimum wszystko to, co może rozpraszać dziecko. Zadbaj o dobrą atmosferę podczas nauki - zdenerwowane czy przestraszone dziecko nie zapamięta zbyt wielu informacji.

Pokaż mu, że ma w tobie oparcie i wierzysz w jego możliwości. Kiedy pomagasz swojemu dziecku

w nauce staraj się odnosić do rzeczywistości to, co mu tłumaczysz, wspieraj się przykładami. Mobilizuj do samodzielnego wyszukiwania informacji i ich omawiania. Kiedy zupełnie sobie nie radzi z jakimś zadaniem pomóż mu, żeby zupełnie nie zwątpiło w siebie. Pokaż mu, że Ty czasami też czegoś nie wiesz albo popełniasz błędy. Słuchaj uważnie tego, co mówi i nie przerywaj mu. To nauczy go szacunku do rozmówcy.

Jako rodzice stosujemy bardzo wiele działań, ale najważniejsze, to wiara w sukces dzieci-uczniów, dostrzeganie najdrobniejszych osiągnięć, pokazanie im, jak niesamowite mają możliwości (których dotąd często nie odkryli). Słuchamy ich, rozmawiamy, odpowiadamy na wszystkie pytania, szczególnie te najtrudniejsze. Uczymy ich też cierpliwości i wyrozumiałości dla samych siebie.

- l. Rola zainteresowania i zamiłowania do nauki.
  - a) wskazanie powiązań wiedzy książkowej z codzienną rzeczywistością,
  - b) poszerzenie wiedzy zdobywanej w szkole (muzeum, wycieczki krajoznawcze, gry edukacyjne , czasopisma),
  - c) rozbudzanie pozaszkolnych pasji i zainteresowań,
  - d) zademonstrowanie na własnym przykładzie entuzjazmu do uczenia się, zdobywania nowych